30 To nejlepší z Designbloku
88 Lexikon – z čeho stavět
100 Pasivní domy – mýty a skutečnost
116 Sněhové frézy

HOME

BYT DŮM STYL ZAHRADA

LISTOPAD–PROSINEC 2012

JEN 59,-

TÉMA:

Trendy 2013

34 Obývací pokoj
42 Moderní osvětlení
64 Kuchyň budoucnosti

6x návštěva

10 Dřevěný dům v kamenném plášti
20 Bumerang v jámě
50 Minimální loft
68 Dřevostavba jako ze sirek
80 Řadovka po rekonstrukci
110 Zahrada pro líné intelektuály

9 771214 396005 11

Život na úrovních

Tahle rekonstrukce byla od samého začátku odsouzena k úspěchu, napadlo mě hned poté, co jsem vyslechla ten příběh. Majitelka řadové vilky ze 70. let minulého století o ní vyprávěla s takovým nadšením, že problémy s táhnoucími se stavebními pracemi působily jen jako drobná komplikace. Souznění rodiny s jejím novým domovem na mě dýchlo, hned jak jsem vstoupila.

TEXT: DOMINIKA ZÁVESKÁ FOTO: FOTES

Na první pohled vypadal tenhle dům jako ostatní řadovky v ulici. Když jsem ale před ním stála, cítila jsem, že je něco jinak. Oproti sousedním domům působil tak nějak mladistvým dojmem, jakoby se právě chystal do světa. Není divu, většina jeho „sourozenců“ se podrobila rekonstrukci už dávno, většinou v 90. letech minulého století. A tak dostala do vínku plastová okna s ozdobnými mřížkami a dalšími „povinnými“ dekorativními prvky.

„Bývalá majitelka zdědila dům po rodičích, kteří ho stejně jako sousedé stavěli svépomocí. A v tomto stavu jsme dům i koupili,“ vypráví paní domu, která si průběh prodeje nemůže vynachválit. „Žádné tahanice, jen příjemná domluva s majitelkou i jejím makléřem. Všechno proběhlo naprosto v pohodě.“

Šťastná ruka při výběru

Po novém bydlení se manželský pár z Prahy začal poohlížet ve chvíli, když už jim jejich původní byt začínal být těsný. Rozlohou kolem sta metrů čtverečních sice nepatřil mezi ty nejmenší, ale život pětičlenné rodině komplikovala typická úskalí podkroví. Volba nakonec padla na řadovou vilku ve stejné městské části, protože pryč ze známých končin se rodině nechtělo.

„Měla jsem dva základní požadavky: aby děti měly každé svůj psací stůl a aby v domě bylo možné vybudovat bezbariérové bydlení pro mou maminku, která se k nám možná časem přestěhuje,“ vypráví paní Jana, kterou při první návštěvě ihned oslovil prosvětlený interiér. Okna do zahrady jsou orientována na západ, zatímco ta do ulice na východ.

Zpředu může vypadat jako běžná řadovka, ale při pohledu zezadu je jasné, že tady se věci mají trochu jinak. ←

Na rozdíl od sousedů i předchozích majitelů může rodina paní Jany na zahradu, kdy se jí zachce. Vchod je možný ze tří úrovní – z bezbariérového bytu, z ložnice rodičů i přes terasu v obývací části. Zahrada kvůli tomu prošla terénními úpravami a dům dostal jednoduché, ale působivé zadní schodiště. (Fotografie nyní a před rekonstrukcí.) ↑↑

Oproti ostatním domům v bloku působí jednodušším a zároveň celistvějším dojmem. Spojuje v sobě sobě funkcionalistického ducha a půvab moderních materiálů. Díky tomu, že zazdili verandu, vznikl uvnitř domu prostor pro krytý vchod do garáže. ↑

TECHNICKÉ OKÉNKO

Dům dostal nový, teplejší plášť – fasáda byla zateplena minerální vatou a omítnuta jemnozrnnou silikátovou omítkou. Na plochou střechu byla doplněna polystyrenová izolace a nová hydroizolace z PVC. Měnila se samozřejmě i okna – v návrhu byla původně hliníková, majitel si ale přál dřevěná. O vytápění se stará plynový kotel, dům má i solární kolektory pro ohřev vody. Teplo v místnostech distribuují radiátory a registry.

„Dům včetně zahrady byl v zachovalém stavu – bylo vidět, že paní se o něj dobře starala, takže jsme nejprve uvažovali o tom, že bychom předělávali jen to nejnutnější. Ale nakonec jsme usoudili, že interiér je přece jen morálně zastaralý, dům navíc potřeboval nové rozvody. A protože jsem znala architekta Jána Stempela osobně a věděla jsem, že jeho styl se mi líbí, volba byla jasná," vypráví současná majitelka.

Spousta pater, a přesto bez bariér

Dům je v rámci interiéru rozdělen do čtyř úrovní. Největších změn doznala spodní část domu, nejmenších naopak ta horní. Na nejnižší úrovni vznikl požadovaný bezbariérový byt – místnost s vlastním přístupem na zahradu i s rozvody připravenými pro instalaci kuchyně a bezbariérová koupelna s toaletou. Zatím ho rodina využívá jako hostinský pokoj a domácí kino. Nakonec je tu ještě technická místnost, kde se kromě plynového kotle a zásobníku na teplou vodu našlo místo i pro pračku, dřez a náčiní na úklid. Nejvíc je však paní domácí pyšná na shoz špinavého prádla, který ústí nad košem a vede až do dětských skříní v posledním patře. „Vznikl vlastně tak, že jsem si posteskla, jak fajn by bylo ho mít. A tak Ján hned začal přemýšlet, jak ho do stavebních úprav zakomponovat," nešetří chválou na architekta. První, kdo kvalitu jeho práce prověřil, byl nejstarší syn majitelů, který shozem prosvištěl jen pár minut poté, co se rodina nastěhovala.

Království rodičů

Na druhé úrovni se do domu vchází z ulice a příchozí přivítá předsíň se šatnou skrytou za posuvnými dveřmi. Následuje hala a za ní chodba vedoucí do ložnice rodičů. Paní domu je nadšená hlavně z úložných prostorů situovaných po obou stranách. Nebýt jejího upozornění, ani bych si jich nevšimla. Přesně tak ale má jejich moderní podoba vypadat – nenápadné, přesto funkční.

Dominantu obýváku tvoří zrezlý krb, pod nímž je sklo zapuštěné v lepené jasanové podlaze. Centrální osvětlení obýváku, stejně jako ostatní světla, vybírala odbornice. ↑

Na první pohled skromná předsíň v sobě skrývá spoustu úložných prostorů, důmyslně schovaných za modrými posuvnými panely a dveřmi. Paní domu si je nemůže vynachválit, jen dveře se zrcadlem je potrápily – zrcadlo několikrát prasklo, a tak se muselo měnit. ↓

Před ložnicí je situovaná koupelna. Zatímco shoz prádla byl splněným přáním paní domácí, pán domu si zase přál mít v koupelně pisoár. Vedle něj je v koupelně ještě klasická toaleta, skříňka s umyvadlem a prostorný sprchový kout se skleněnými dveřmi. Jako podlahovou krytinu zvolili majitelé méně tradiční dřevo, konkrétně týkové, protože se lépe vyrovnává s vlhkostí díky vyššímu obsahu olejových silic a pryskyřic. I podlahu sprchového koutu tvoří týkové rošty. „Sprchujeme se tu oba každý den a i po roce dřevo vypadá skvěle," spokojeně konstatuje paní majitelka.

Z ložnice, která je o dvě úrovně níž než dětské pokoje, takže tu rodiče mají příjemné soukromí, se dá vystoupit

velkým francouzským oknem rovnou do zahrady a vychutnat si třeba ranní kávu v probouzející se přírodě.

Všichni pohromadě

Třetí úroveň domu patří celé rodině. Nachází se tu srdce domácnosti: kuchyně s obývacím pokojem laděná především do červené barvy. „Nejprve jsme si červenou kuchyň nedokázali představit, ale jak architekt přicházel s dalšími a dalšími barevnými variantami, usoudili jsme, že ta původní je přece jen nejlepší," vypráví Jana.

Dominantu obýváku tvoří vysoký krb ze rzi, obklopený obrovskou knihovnou vyrobenou rovněž na míru. „Teď řešíme problém, co s opadávající rzí, krb totiž není zakonzervovaný. Jenže pokud ho

Rozkládací jídelní stůl z ořechu, který byl vyroben na zakázku ve stejné dílně jako většina nábytku, si majitelé přivezli s sebou z původního domova. (Prostřední ze tří dětí na něm dokonce psávalo úkoly.) Ořech si s červenou kuchyní rozumí. ↑

Manželův požadavek byl splněn – v koupelně dostal svůj pisoár. Našlo se pro něj místo hned vedle klasické mísy. Koupelna je laděna do přírodních tónů i tvarů – dominantními materiály jsou tmavá dlažba a týkové dřevo. Najdete ho dokonce i ve sprchovém koutě. →

Realizace: 2011-2012
Autoři projektu:
Ing. arch. Ján Stempel (1959)
Ing. arch. Jan Tesař (1981)
Stempel a Tesar architekti / www.stempel.cz
O autorech: Ján Stempel, absolvent Fakulty architektury Technické univerzity v Budapešti, začal svoji praxi dnes již v legendárním ateliéru SIAL. Od roku 2006 působí jako vedoucí ateliéru na Fakultě architektury ČVUT v Praze. V roce 2008 založil studio Stempel a Tesar architekti, a to společně s Janem Tesařem, který studoval na prestižní univerzitě v Delftu v Nizozemsku a na Fakultě architektury ČVUT v Praze. Během pobytu v Nizozemsku pracoval v renomované kanceláři Jeanne Dekkers architektur.
Návrh zahrady: Terra Florida – Lucie Vogelová

Dětské pokoje byly zcela v rukou ratolestí. Kluci si sami navrhli střídmou černo-bílou kombinaci. Díky zazdění původního balkónu získali větší pokoj a maminka klid v duši. „Alespoň se nemusím bát, že mi z něj spadnou," usmívá se. ↑

Dcera chtěla pokojíček, kterým se bude moci pochlubit svým kamarádkám. Princeznovskou postel si vybírala sama. ←

opatříme konzervačním nátěrem, rez zešedne, a to bychom nechtěli. Líbí se nám její naoranžovělý odstín," říká majitelka. Protože malá červená sedačka rodině nestačí, plánují do budoucna koupi nové. A pak už snad konečně najdou i to správné místo pro plastiky Olbrama Zoubka, který je jejich oblíbeným umělcem. (Umělecké sklony nezapře ani paní domácí – hraje na klavír a hrát se učí i dvě starší děti.) Když rodinu pobyt mezi čtyřmi stěnami omrzí, může se odebrat k obědu či večeři na terasu nebo po kovovém schodišti rovnou na zahradu.

To nejlepší nakonec

Poslední, čtvrtá úroveň domu patří dětem. Zatímco dcera si užívá vlastního pokojíčku, kluci zatím bydlí spolu. Jejich pokoj je však navržen tak (včetně elektroinstalací), aby ho bylo možné v budoucnu rozdělit přepážkou a poskytnout dospívajícím větší soukromí. Pokojíčky si děti pomáhaly navrhovat samy, stejně jako vlastní koupelnu. Na dívčí variantu dlaždiček – růžovou s třpytkami – nedošlo, dceřin návrh „převálcoval" ten klukovský (přece jen jsou dva). Koupelna se tak nese v duchu pastelové zelené a modré. Barvy vyniknou zejména díky chytrému řešení osvětlení – to zajišťuje světlovod. S podobou kupole difuzoru sice paní domácí není moc spokojená, ale změna už není možná. „Ty, které se mi líbí, mají větší průměr. Ale co, svou funkci plní skvěle," říká. Dokonce tak skvěle, že přidělává vrásky babičce, když přijede na návštěvu. „Děti, zapomněly jste v koupelně zhasnout," volá na vnoučata…

Když do sebe vše zapadá

Přestože má rodina před sebou ještě další zařizování a dolaďování interiéru, na první pohled je vidět, že v domě upraveném pod taktovkou duševně spřízněného architekta našla skutečný domov. A ani k tomu nemusela projít zdlouhavým procesem stavby nového domu. Stačila jen šťastná ruka při výběru a dnes může být jejich zkušenost inspirací pro každého, kdo se stejně jako oni rozhodne vdechnout nový život starší stavbě. ←